

UIT DE NOTULEN

Bestuursvergadering van 12 februari 1959

In de notulen van deze vergadering valt als eerste een geheel nieuw agendapunt te signaleren. Zo belangrijk acht het bestuur dit punt, dat werd besloten het in het vervolg een vaste plaats op elke agenda te geven. Bedoeld zijn hier de „Mededelingen uit de Commissies en Studiegroepen door de vertegenwoordigende bestuursleden”. Van elke bestuurscommissie en landelijke studiegroep zijn een of meer bestuursleden lid en dus zou het niet moeilijk moeten zijn het bestuur regelmatig over de gang van zaken in deze N.H.G.-organen te informeren. Niettemin was reeds bij herhaling gebleken, dat een deel van het bestuur geheel onkundig was van belangrijke zaken, die in deze commissies en studiegroepen speelden en ook reeds meermalen waren hierdoor zeer eigenaardige problemen ontstaan. Wanneer de bestuursvertegenwoordigers hun taak als rapporteur goed vervullen, zullen deze moeiligheden zich niet meer voordoen.

Helaas heeft het bestuur geen vertegenwoordigers in de Centrumbesturen en slechts zelden in de plaatselijke studiegroepen. Ook aan informatie van hieruit wordt door het be-

* Correctie: „Uit de notulen” in de vorige aflevering van dit blad had betrekking op de Bestuursvergadering van 8 januari 1959.

Boekbespreking

De alcoholist, publicatie van het Centrum Katholieke Alcoholisten bureaux 1958, door W. A. Fransen directeur van het medisch maatschappelijk bureau voor alcoholisme te Eindhoven, 172 blz., f 2,76 te verkrijgen bij de Instelling voor Maatschappelijk Werk te Helmond of door storting op giro 528822 ten name van de penningmeester van het Sobrietasgebouw te Helmond.

Getuige het voorwoord is dit boek ontstaan als scriptie tijdens de opleiding aan de School voor Maatschappelijk Werk. Aan de hand van een zeer uitgebreide studie van hoofdzakelijk Nederlandse en Amerikaanse literatuur bespreekt de schrijver zeer compact een groot aantal beschouwings- en benaderingswijze van de alcoholist, zoals die in de laatste decennia naar voren gekomen zijn. De oorsprong van het boek heeft geleid tot een zo groot mogelijke objectiviteit, maar hierdoor tot een zekere stroefheid van stijl. Pas in het laatste deel, waarin de behandelingsmogelijkheden en -methoden worden besproken, gaan persoonlijke ervaringen van de schrijver een rol spelen en hier wordt het boek ook vlotter leesbaar.

De ondertitel van het geschrift luidt: Algemene oriëntatie inzake persoon en problematiek van de alcoholist, en deze oriëntatie geeft het inderdaad in ruime mate. Speciaal voor hen, die geen ervaring met deze materie hebben en toch op een of andere wijze met de alcoholist worden geconfronteerd, heeft dit boek zeker zijn nut.

N. Bremer-Steinder

Verbetering — In het artikel „Tranquillizers I” van Dr. E. G. van Proosdij-Hartzema in het januarinummer is een zin weggevallen, tengevolge waarvan het verband in het bezoek teloor zou kunnen zijn gegaan. In de eerste alinea, eerste kolom, van bladzijde 86 leest men op de twaalfde regel de zin: „Toch kan men via gehoor- of pijnprikkels het dier doen ontwaken, enzovoort”. Aan deze zin behoort vooraf te gaan: „Zoals reeds opgemerkt kan het dier, waarbij de sensibele banen zijn onderbroken, normaal gaan slapen”.

stuur de behoeftresterk gevoeld. Vandaar ook het steeds terugkerende verzoek aan de Centra: Zendt — behalve uw jaarverslagen — ook regelmatig mededelingen in over alle belangrijke zaken, die zich binnen de Centra afspeLEN. Een verzoek dus om het **bestuur** op de hoogte te houden. Indien deze mededelingen dan nog in een publiekebare vorm zijn gegoten, is de kans groot, dat ook de redactiecommissie van „huisarts en wetenschap” zich zal interesseren voor publicatie daarvan. Zoals reeds vroeger betoogd, is dit de mogelijkheid bij uitstek om de Centra van elkaar activiteiten op de hoogte te brengen. Wanneer nu „Uit de notulen” de berichtgeving naar de Centra verzorgt, dan is de kring rond en weet op den duur in het N.H.G. iedereen alles van iedereen. Dat in dit communicatiesysteem ook eigen publikaties van de N.H.G.-commissies en landelijke studiegroepen regelmatig een grote rol zullen moeten gaan spelen, spreekt vanzelf. Naar bekend is, wordt hiernaar door vele N.H.G.-leden dan ook reikhaldend uitgezien.

Het verheugende feit, dat op de Statuten van ons Genootschap nu de Koninklijke goedkeuring werd verkegen, werd in deze vergadering bekend gemaakt. Besloten werd deze Statuten, tezamen met het eerlang te voltooien Huishoudelijk Reglement, te zijner tijd in druk te doen verschijnen en dan aan alle ledentoe te zenden.

De oprichting van een fonds voor wetenschappelijke doelen werd, naar aanleiding van een nota van de penningmeester, uitvoerig besproken. Dat er een receptaculum moet zijn voor van buitenaf en van binnenuit toevloeiende gelden, staat nu wel vast. Alleen over de vorm van een dergelijk fonds en over het functioneren daarvan is nog verschil van mening mogelijk. Beheer, besteding en toezicht zullen op afdoende wijze moeten worden geregeld. Daar hier organisatorische verwikkelingen mogelijk zijn en ook de invloed, die het Ledencongres moet hebben op de vulling, respectievelijk lediging, van een dergelijk fonds niet geheel kan worden overzien, werd besloten eerst nog de Algemene Advies Commissie om haar oordeel te vragen.

Bij dit agendapunt kon ook een regelmatige vooruitgang worden geconstateerd bij het benaderen van industrie en overheid. Het gaat hierbij niet alleen om het wekken van interesse en het aantonen van de noodzakelijkheid, maar vooral om het aanbieden van uitgewerkte plannen voor wetenschappelijk geheel verantwoorde onderzoeken met wat niet minder belangrijk is — nauwkeurig opgestelde begrotingen.

Als een onderzoek, dat zowel in het N.H.G. als daarbuiten reeds grote belangstelling heeft, zou een morbiditeitsonderzoek kunnen dienen. Nu het verloskundig onderzoek is afgelopen, zou een morbiditeitsonderzoek het door vele N.H.G.-leden gewenste „onderzoek van het jaar” kunnen worden. Tevens zouden daaruit belangrijke gegevens kunnen worden verkregen over de functie van de huisarts en zijn deeltakken, alsmede een nauwkeuriger inventarisatie van al datgene, waaraan de huisarts op het gebied van scholing en nascholing behoeft heeft. Dat behalve bij de overheid, ook bij de industrie belangstelling zal bestaan voor de resultaten van dit onderzoek is zonder meer duidelijk. Besloten werd dus door de C.W.O. een plan voor een dergelijk onderzoek te laten uitwerken. Gehoopt werd nog dit jaar met dit onderzoek te kunnen starten.

Ook universitaire vorming tot huisarts en zijn post universitaire nascholing maakten, zoals reeds meermalen tevoren, deel uit van de besprekingen op deze vergadering. Plannen in deze richtingen bestaan en nemen reeds vaster vorm aan, waarbij de plannen tot nascholing als het meest dringend, althans als het snelst te verwachten, worden beschouwd. In dit stadium van voorbereiding zijn echter uitvoriger mededelingen thans niet op hun plaats.

De organisatie van de op 14 februari 1959 gehouden vergadering met de Centrum-vertegenwoordigers, waarvan de notulen in dit blad zullen verschijnen, alsmede de conclusies van de conferentie-Woudschoten, waarop in het vorige nummer van „huisarts en wetenschap” in een kort verslag reeds even is gezinspeeld en die weldra van bestuurszijde uitvoerig in dit blad zullen worden gepubliceerd en gcommentarieerd, namen het verdere deel van deze vergadering in beslag, maar lenen zich niet goed voor een bespreking op deze plaats.

P. den Duyn, secretaris